

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
<b>מקרא-key:</b>	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא-המניח	מימרא												
היה בעל חבית ראשון ובעל קורה אחרון, נשברה חבית בקורה - חייב, ואם עמד בעל חבית - פטור, ואם אמר לבעל קורה עמוד - חייב.													לב.
וכן, זה בא בנורו וזה בפשתנו.													לב.
המזיק את אשתו בתשמיש המטה, מהו? כיון דברשות קעביד - פטור, או דלמא איבעי ליה לעיוני?	בעא מיניה רבה בר נתן מרב הונא:												לב.
שלוח רשות להלך ולזה רשות להלך.	א"ל[רב הונא], תניתוה:												לב.
ק"ו: ומה יער, שזה לרשותו נכנס וזה לרשותו נכנס, נעשה כמי שנכנס לרשות חבירו וחייב, זה שלרשות חבירו נכנס לא כל שכן	רבא:												לב.
שלוח רשות להלך ולזה רשות להלך	אלא הא קתני:												לב.
התם תרווייהו כהדדי גינהו, הכא איהו קעביד מעשה.													לב.
והיא לא? והכתיב: (ויקרא י"ח) ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם													לב.
הנאה לתרווייהו אית להו, איהו מעשה הוא דקעביד.													לב.
היה בעל קורה ראשון כל.													לב.
שתי פרות ברה"ר, אחת רבוצה ואחת מהלכת, בעטה מהלכת ברבוצה - פטורה, רבוצה במהלכת - חייבת.	ריש לקיש:												לב.
לימא מסייע ליה:													לב.
היה בעל קורה ראשון ובעל חבית אחרון, נשברה חבית בקורה - פטור, ואם עמד בעל קורה - חייב	[מתניתין]												לב.
והא הכא דכרבוצה במהלכת דמי, וקתני חייב.													לב.
ותסברא הא סייעי בעיא? לא מסתייא דלא מסייעי אלא מקשה נמי קשיא, טעמא דבעטה, הא הווקה ממילא - פטור והא מתני' דממילא, וקתני חייב													לב.
מתני' - דפסקה לאורחא כשלדא, הכא - כגון דרבעה בחד גיסא, איבעי לה לסגויי באידך גיסא.													לב.
אלא, סיפא דמתני' מסייע ליה לר"ל													לב.
היה בעל חבית ראשון ובעל קורה אחרון, נשברה חבית בקורה - חייב, ואם עמד בעל חבית - פטור	דקתני:												לב.
והא הכא דכמהלכת ברבוצה דמי, וקתני פטור.													לב.
מתני' - דכי אורחיה קא מסגי, הכא א"ל: נהי דאית לך רשות לסגויי עלי, לבעוטי בי לית לך רשותא.													לב.
שנים שהיו מהלכין ברה"ר, אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו שניהם רצין, והויקו זה את זה - שניהם פטורין.													לב.
מתני' דלא כאיסי בן יהודה													לב.
רץ - חייב, מפני שהוא משונה	דתניא, איסי בן יהודה:												לב.
בע"ש בין השמשות - שהוא פטור, מפני שרץ ברשות.	ומודה איסי:												לב.
הלכה כאיסי בן יהודה.	רבי יוחנן:												לב.
ומי אמר רבי יוחנן כלי?													לב.
הלכה כסתם משנה	והאמר ר' יוחנן:												לב.
אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו שניהם רצין - פטורין	ותנן:												לב.
מתני' - בע"ש בין השמשות.													לב.
ממאי?													לב.
או שהיו שניהם רצין - פטורין	מדקתני:												לב.
הא תו ל"ל? השתא אחד רץ ואחד מהלך - פטור, שניהם רצין מבעיא?													לב.
אלא הכי קאמר: אחד רץ ואחד מהלך - פטור בד"א - בע"ש בין השמשות, אבל בחול, אחד רץ ואחד מהלך - חייב, שניהם רצין, אפי' בחול - פטורין.													לב.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	<b>statement-מימרא</b> challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא-המניח	מימרא	אמר מר:										
ומודה איסי, בע"ש בין השמשות - שהוא פטור, מפני שרץ ברשות.												
בע"ש מאי ברשות איכא?												
כדר' חנינא												
בואו ונצא לקראת כלה מלכתא	דאמר ר' חנינא:											
לקראת שבת כלה מלכתא.	ואמרי לה:											
בואי כלה, בואי כלה.	רבי ינאי מתעטף, וקאי ואמר:											
המבקע ברה"י והזיק ברה"ר, ברה"ר והזיק ברה"י, ברה"י והזיק ברה"י אחר - חייב.												
וצריכא דאי תנא המבקע ברה"י והזיק ברה"ר, משום דשכיחי רבים, אבל מרה"ר לרה"י דלא שכיחי רבים - אימא לא, ואי תנא מרה"ר לרה"י, משום דמעיקרא שלא ברשות עביד, אבל מרשות היחיד לרה"ר דברשות עביד - אימא לא, ואי תנא הנך תרתוי, הא משום דשכיחי רבים והא משום דשלא ברשות, אבל מרה"י לרה"י אחר, דלא שכיחי רבים ומעיקרא ברשות - אימא לא, צריכא.												
הנכנס לחנתו של גר שלא ברשות, ונתוה בקעת וטפחה על פניו ומת - פטור, ואם נכנס ברשות - חייב.	ת"ר:											
מאי חייב?												
חייב בד' דברים ופטור מגלות, לפי שאין דומה ליער, יער - זה לרשותו נכנס וזה לרשותו נכנס, זה - לרשות חבירו נכנס.	רבי יוסי בר חנינא:											
ק"ו: ומה יער, זה לדעתו נכנס וזה לדעתו נכנס, נעשה כמי שנכנס לדעת חבירו וגולה, זה שלדעת חבירו נכנס - לא כל שכן	רבא:											
מאי פטור מגלות? דלא סגי ליה בגלות, והיינו טעמא דרבי יוסי בר חנינא, משום דהוי ליה שוגג קרוב למזיד.	אלא אמר רבא:											
הוסיף לו רצועה אחת ומת - הרי זה גולה על ידו	מתיב רבא:											
והא הכא דשוגג קרוב למזיד הוא, דאיבעי אסוקי אדעתיה דמיתני אינשי בחדא רצועה, וקתני: הרי זה גולה												
דטעי במנינא.	רב שימי מנהרדעא:											
טפח ליה רבא בסנדליה, אמר ליה: אטו הוא מני?	[רבא]											
גדול שבדיינין קורא, והשני מונה, והשלישי אומר הכהן	והתניא:											
דטעה דיינא גופיה.	אלא אמר רב שימי מנהרדעא:											
הזורק את האבן לרה"ר והרג - הרי זה גולה	מיתיבי:											
והא הכא דשוגג קרוב למזיד הוא, דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה דברה"ר שכיחי אינשי, וקתני: הרי זה גולה												
בסותר את כותלו.	רב שמואל בר יצחק:											
איבעי ליה עיוני												
בסותר בלילה.												
בלילה נמי איבעי ליה עיוני												
בסותר את כותלו ביום לאשפה.												
האי אשפה ה"ד?												
אי דשכיחי רבים												
מזיד הוא												
ואי לא שכיחי רבים												
אנוס הוא												
לא צריכא, אלא באשפה העשויה להפנות בלילה ואינה עשויה להפנות ביום, ואיכא דמיקרי ויתיב, מזיד לא הוי - דהא אינה עשויה להפנות ביום, אנוס נמי לא הוי - דהא איכא דמיקרי ויתיב.	רב פפא:											

<b>disputants-חולקים</b> ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>מימרא-statement</b> ■ † קושיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> ■ ראייה- <b>proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הנכנס לחנותו של גר שלא ברשות, ונתזה לו בקעת וטפחה לו על פניו ומת - פטור	רב פפא משמיה דרבא מתני לה ארישא:										■	◇	לב:	
חייב בארבעה דברים ופטור מגלות.	רבי יוסי בר חנינא:										■	◇	לב:	
מאן דמתני לה אסיפא - כ"ש ארישא, ומאן דמתני לה ארישא, אבל אסיפא כיון דברשות - חייב גלות.											■	◇	לב:	
ומי חייב גלות?							‡						לב:	
הנכנס לחנותו של נפח, ונתזה ניצוצות וטפחה לו על פניו ומת - פטור, ואפילו נכנס ברשות	והתניא:										■	‡	◇	לב:
הכא במאי עסקינן - בשוליא דנפחי.											!		◇	לב:
שוליא דנפחי למקטלא קאי?							‡						לב:	
כשרבו מסרהב בו לצאת ואינו יוצא.											!		◇	לב:
ומשום דרבו מסרהב בו לצאת, למיקטליה קאי?							‡						לב:	
כסבור יצא.											!		לב:	
אי הכי, אהר נמי?							‡						לב:	